Ferdinando Frega – Nando the Scribe

THE BALANCE SHEET

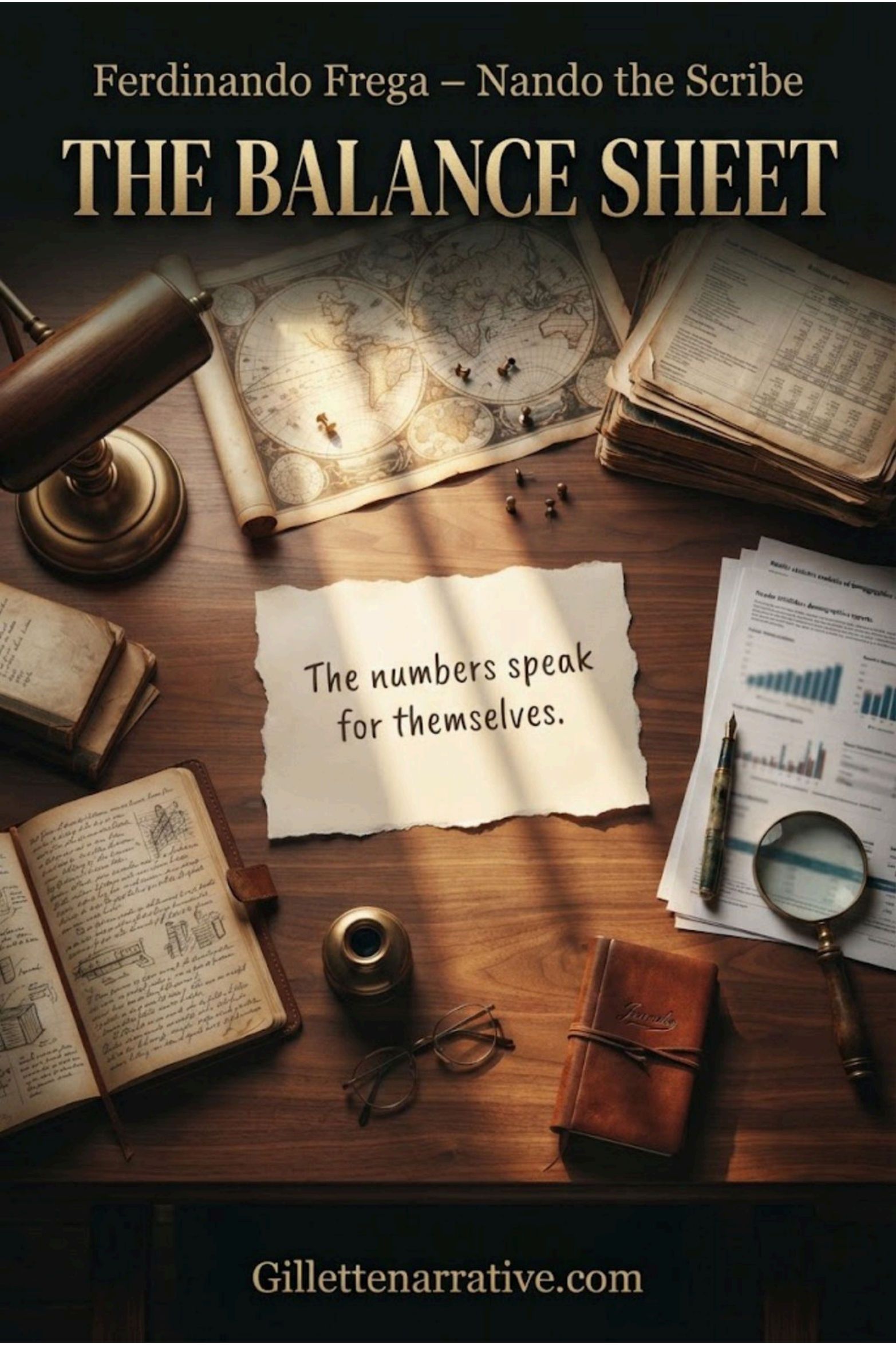

Gillettenarrative.com

Ο ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ GILLETTE

Ο πιο διάσημος ισολογισμός είναι εκείνος του Κράτους, που τον κινεί μία και μόνη εμμονή: να κρατά τον προβολέα στραμμένο πάντα στο ίδιο σημείο — στις αδύναμες περιοχές.

Το δημόσιο χρέος μένει πάντα στην pole position, σαν να ήταν ασθενής προορισμένος να ζει για πάντα. Δεν πεθαίνει ποτέ. Είναι καταδικασμένο στην αιωνιότητα.

Κάθε φορά που ο κόσμος λέει «Είμαστε σε δύσκολη θέση», ακολουθεί το ίδιο κάλεσμα: ήρθε η ώρα να αλλάξουν όλοι ταχύτητα, να δουλέψουν πιο σκληρά, να γίνουν πιο υπεύθυνοι. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι. Η υποχρεωτική φράση είναι πάντα η ίδια: πρέπει να βάλουμε τα πράγματα σε τάξη.

Ακούγεται σαν μια συλλογική, εθνική πράξη ευθύνης. Κι όμως η επίδρασή της σβήνει μέσα σε λίγα λεπτά, σαν να μην είχε καμία σχέση με εμάς.

Κι όμως η λέξη αντηχεί γύρω μας, κουβαλώντας το βάρος κάποιου πράγματος που υποτίθεται ότι το προκάλεσαν άλλοι, ενώ εμείς μένουμε θεατές μέσα σε μια πραγματικότητα όπου μπορούμε να αλλάξουμε κανάλι όποτε θέλουμε.

Ἔπειτα υπάρχουν οι ισολογισμοί των οργανισμών: θεσμοί, σύλλογοι, εταιρείες. Ο σκοπός μπορεί να διαφέρει, όμως το τελικό ερώτημα μένει αμετάβλητο:

Τα πήγαμε καλά ή θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει περισσότερα;

Σπάνια ένας αληθινός μάνατζερ παρουσιάζει έναν ισολογισμό που δείχνει τις ζημιές με κάθε λεπτομέρεια και αποδίδει ευθύνες στον καθένα χωριστά. Όταν λείπουν οι απαντήσεις, η εξήγηση γίνεται οι εξωτερικοί παράγοντες, σαν να έφταιγαν κάποιοι μυστηριώδεις αντίθετοι άνεμοι που κανείς δεν περίμενε και κανείς δεν μπορεί να αναγνωρίσει.

Και τέλος, υπάρχει ο οικογενειακός ισολογισμός.

Ώσπου μια μέρα αρχίζεις να μετράς τα δικά σου χρόνια. Οι αγγελίες κηδειών σού θυμίζουν ότι οι άνθρωποι πεθαίνουν και ότι η ηλικία δεν είναι τίποτε άλλο από μια ημερομηνία τοποθετημένη κάπου μέσα σε μια ζωή.

Τότε φτάνει ο προσωπικός σου ισολογισμός.

Εκείνος όπου μόνο εσύ είσαι υπεύθυνος για το πώς ξόδεψες τον χρόνο σου — και μόνο εσύ ξέρεις πραγματικά την απόδοση αυτής της επένδυσης.

Χωρίς να μπω σε ψυχολογίες ή φιλοσοφίες — δεν είμαι ούτε γιατρός ούτε καθηγητής — θα ήθελα να μοιραστώ τον τελευταίο μου ισολογισμό:

Ο ισολογισμός μου ως συγγραφέα

Τα νούμερα μιλούν από μόνα τους. Δεν χρειάζεται κανένα σχόλιο.

Κι έπειτα υπάρχουν οι άνθρωποι.

Αναγνώστες που φτάνουν φυσικά, ο ένας μετά τον άλλον, χωρίς διαφήμιση, χωρίς καμπάνιες, χωρίς στρατηγικές.

Τι περισσότερο θα μπορούσε να είχε γίνει;

Μάλλον τίποτα.

Όχι επειδή το ταξίδι τελείωσε, αλλά επειδή όλα έγιναν φυσικά.

Κι όταν η φύση δημιουργεί, ο κόσμος διαφυλάσσει.

Ferdinando